

ФЕДЕРАТИВНА НАРОДНА
РЕПУБЛИКА ЈУГОСЛАВИЈА



Јосип Броз - Тито
Председник
Федеративне Народне
Републике Југославије



Извор текста закона:
„Службени лист ФНРЈ”
бр. 42/59

ЗАКОН

О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О РАТНИМ ВОЈНИМ ИНВАЛИДИМА

Члан 1

У Закону о ратним војним инвалидима („Службени лист ФНРЈ”, бр. 33/57 и 44/58) члан 14 мења се и гласи:

“Лична инвалиднина припада ратним војним инвалидима према групи у коју су распоређени у смислу члана 3 овог закона, у висини одређеној по следећој скали:

Инвалидска група / Процент ратног инвалидитета / Месечни износ инвалиднине динара

I	100% и потребна стална помоћ другог лица	18.000
II	100%	15.000
III	90%	12.000
IV	80%	9.000
V	70%	6.500
VI	60%	4.000
VII	50%	3.000
VIII	40%	2.000
IX	30%	1.500
X	20%	1.000”

Члан 2

У члану 16 додаје се нови став 3, који гласи:

“Изузетно од одредбе тачке 2 става 1 овог члана, деца погинулих, умрлих или несталих под околностима из. чл. 1 и 2 овог закона имају право на породичну инвалиднину до навршене 25 године живота и кад се оспособљавају за самосталан живот и рад путем допунског школовања или течајева који дају одређену стручну спрему. У овим случајевима право на породичну инвалиднину може се само једанпут поново успоставити.”

Члан 3

У члану 22 став 1 мења се и гласи:

“Ратном војном инвалиду I групе припада поред инвалиднине и додатак за негу и помоћ другог лица у износу од 9.000 динара месечно.”

Члан 4

У члану 23 став 2 у тачки 1 уместо: “9.500” ставља се: “10.500”, а у тачки 3 уместо: “7.500” ставља се: “9.500”.

Члан 5

У члану 27 додаје се нови став 2, који гласи:

“Ратни војни инвалиди од VIII до X групе који имају право на додатак на децу по основу радног односа, имају право на тај додатак и за време док се налазе на рехабилитацији по одредбама овог закона, ако испуњавају остале услове предвиђене прописима о додатку на децу.”

Члан 6

У члану 33 додаје се нови став 2, који гласи:

“Члановима уже породице ратног војног инвалида који имају право на здравствену заштиту по прописима о социјалном осигурању, а коју губе ступањем инвалида на рехабилитацију, припада право на здравствену заштиту предвиђену у члану 31 став 2 тач. 1 до 4 овог закона за време док се инвалид налази на рехабилитацији, без обзира на инвалидску групу и услове предвиђене у претходном ставу.”

Члан 7

Члан 37 мења се и гласи:

“У циљу оспособљавања за вршење одређеног занимања ратни војни инвалиди имају право на рехабилитацију (медицинску и професионалну), ако према општем образовању, годинама живота, здравственом стању и другим околностима имају услова за успешну рехабилитацију.

Рехабилитацијом обезбеђује се оспособљавање за вршење ранијег или другог одговарајућег занимања, стручно оспособљавање за вршење одређеног занимања и стручно усавршавање.”

Члан 8

После члана 37 додају се два нова члана, који гласе:

“Члан 37а

Ратни војни инвалиди који немају стручну спрему рехабилитују се оспособљавањем за вршење занимања за које је потребна стручна спрема стечена приучавањем односно нижа стручна спрема.

Ратни војни инвалиди који имају стручну спрему нижу од спреме квалификованог радника односно средње стручне спреме, рехабилитују се оспособљавањем за вршење занимања за које је потребна стручна спрема квалификованог радника односно средња стручна спрема.

Ратни војни инвалиди који имају стручну спрему квалификованог радника односно средњу стручну спрему или стручну спрему вишу од ове, рехабилитују се оспособљавањем за вршење истог занимања или другог занимања за које је потребна стручна спрема равна оној коју имају.

Орган надлежан за решавање о праву на рехабилитацију може ратног војног инвалида који има стручну спрему из претходног става упутити и на стручно усавршавање ради стицања стручне спреме више од оне коју инвалид има, ако се инвалид нарочито истакао у ранијем раду и стручном оспособљавању и ако се с обзиром на његова лична својства може очекивати да ће са успехом у редовном року стећи такву спрему.

Члан 37б

Рехабилитација ратних војних инвалида спроводи се на начин, под условима и на местима која су предвиђена за рехабилитацију инвалида рада по прописима о социјалном осигурању, ако претходним чланом није друкчије прописано.

Ближе прописе о спровођењу рехабилитације доноси, по потреби, Савезно извршно веће или орган који оно овласти.”

Члан 9

У члану 38 бришу се из текста речи: “а којима је с обзиром на њихово имовно и породично стање, место у коме се врши рехабилитација и друге околности, потребна у том циљу посебна материјална помоћ”.

Члан 10

У члану 40 став 1 уместо: “члана 37” ставља се: “чл. 37 до 37б”.

Члан 11

У инвалидским стварима решење које је постало коначно у управном поступку до ступања на снагу овог закона, може се укинути по праву надзора ако је њиме повређен материјални закон у корист појединца а на штету друштвене заједнице, и то најдоцније до истека пет година од дана кад је решење постало коначно у управном поступку.

Члан 12

Овлашћење Секретаријата Савезног извршног већа за социјалну политику и комунална питања за одобравање узимања у поступак неблагоприятних захтева предвиђено у члану 76 став 3 Закона о ратним војним инвалидима уколико се односи на захтеве за признавање инвалидских права по основу болести задобивене под околностима из става 1 тачка 1 истог члана, као и овлашћење предвиђено у члану 81 став 2 поменутог закона, престају да важе 1 јануара 1961 године, осим за захтеве поднете до тог дана.

Члан 13

Превођење досадашњих инвалиднина и додатка за негу и помоћ другог лица на износе одређене одредбама овог закона органи управе средског народног одбора надлежни за послове социјалне заштите извршиће по службеној дужности и без до ношења формалног решења, које ће се издавати само на захтев странке ради коришћења права жалбе.

Члан 14

Инвалиднина и додаток за негу и помоћ другог лица одређени по одредбама овог закона исплаћиваће се од првог дана наредног месеца по ступању на снагу овог закона.

Члан 15

Овај закон ступа на снагу осмог дана по објављивању у “Службеном листу ФНРЈ”.